

07/06/2026

Λαμπρή πανήγυρις των Αγίων Πάντων στην ομώνυμη Ιερά Μονή στα Παλατίτσια Βεροίας

/ [Ιερές Μονές](#)

Την Κυριακή 7 Ιουνίου (των Αγίων Πάντων) το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο Λόγο στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Αγίων Πάντων Παλατιτσίων Βεροίας.

Κατά τον πανηγυρικό Εσπερινό την προηγούμενη ημέρα χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο Λόγο ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Δομενίκου κ. Αθναγόρας.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων

«Δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τόν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα ἀφορῶντες εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτήν Ἰησοῦν».

Κυριακή μετά τήν Πεντηκοστή καί ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία τιμᾷ τούς καρπούς τῆς παρουσίας της στόν κόσμο. Τιμᾷ τούς καρπούς τῆς παρουσίας τοῦ Παναγίου Πνεύματος στήν Ἐκκλησία, τῆς ὁποίας τόν θεσμό συγκροτεῖ, καί τῆς ὁποίας τά μέλη ἀγιάζει καί τά καθιστᾷ πολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῶν πρωτοτόκων. Τιμᾷ ὅλους τούς ἁγίους της καί πανηγυρίζει τήν ἱερά μνήμη τους, ἰδιαιτέρως στήν ἱερά αὐτή Μονή, πού τούς ἔχει προστάτες καί πρεσβευτές στόν θρόνο τῆς χάριτος.

Πώς όμως επέτυχαν οι ἅγιοι Πάντες τή μεγάλη αὐτή τιμή, νά γίνουν δηλαδή πολίτες τῆς ἄνω Ἱερουσαλήμ καί συγκληρονόμοι τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ; Τήν επέτυχαν, γιατί τήν ἐπεδίωξαν, γιατί τήν ἐζήλωσαν, γιατί τήν ἀγάπησαν καί τήν ἐπόθησαν. Ἴκουσαν τόν λόγο τοῦ Κυρίου μας, ὁ ὁποῖος ὑποσχέθηκε σέ ὅσους ζήσουν σύμφωνα μέ τό θέλημα καί τίς ἐντολές του τήν οὐράνια βασιλεία του καί τήν αἰώνιο ζωή πλησίον του, καί δέν ἀδιαφόρησαν, δέν ἀμέλησαν, δέν εἶπαν «θά προσπαθήσουμε, ὅταν θά ἔρθει ἡ ὥρα νά φύγουμε ἀπό αὐτόν τόν κόσμο».

Ἀγάπησαν τόν Χριστό ἐξ ὅλης τῆς καρδίας τους καί ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς τους καί ἐξ ὅλης τῆς διανοίας τους καί ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος τους καί ἔκαναν τό πᾶν γιά νά μήν τούς χωρίσει τίποτε ἀπό τήν ἀγάπη του. Ἀπομάκρυναν ὅλα τά ἐμπόδια πού μποροῦσαν νά τούς στερήσουν τόν Χριστό καί νά τούς ἀπομακρύνουν ἀπό τήν ἀγάπη του.

Ἀγάπησαν τόν Χριστό καί πίστευσαν στόν λόγο του «αἰτεῖτε πρῶτον τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ... καί ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν», καί ἔκαναν τή βασιλεία του διαρκές αἶτημα τῆς προσευχῆς τους, χωρίς νά ὑπολογίζουν καί χωρίς νά ἐνδιαφέρονται γιά τίς ἄλλες ἀνάγκες καί ἀπαιτήσεις τῆς ζωῆς τους.

Ὁ Χριστός καί ἡ βασιλεία του ἦταν ὁ θησαυρός τους, καί ἐκεῖ ἦταν προσηλωμένο τό ἐνδιαφέρον καί ἡ καρδιά τους. Τά πάντα τά θεωροῦσαν σκύβαλα, τά θεωροῦσαν σκουπίδια, ὅσο σπουδαῖα καί πολύτιμα καί ἄν φαινόταν, γιατί γιά τούς ἁγίους Πάντες τίποτε δέν μπορούσε νά συγκριθεῖ μέ τόν οὐρανό καί τά ἀγαθά τά ὁποῖα ἔχει ἐτοιμάσει ὁ Θεός γιά ὅσους τόν ἀγαποῦν, «ἄ ὀφθαλμός οὐκ εἶδε καί οὐς οὐκ ἤκουσεν καί ἐπί καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασεν ὁ Θεός τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν», ὅπως γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

Μέ ποιόν τρόπο ὅμως μπορούμε νά ἐπιτύχουμε καί ἐμεῖς αὐτό τό ὁποῖο ἐπέτυχαν οἱ ἅγιοι Πάντες τούς ὁποίους τιμοῦμε καί πανηγυρίζουμε σήμερα;

Μήπως πρέπει νά ζήσουμε καί ἐμεῖς «ἐν ὄρεσι καί σπηλαίοις καί ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς», ἀγρυπνώντας καί νηστεύοντας, ὅπως οἱ ὄσιοι καί θεοφόροι πατέρες καί μητέρες μας; Μήπως πρέπει νά θυσιάσουμε τή ζωή μας μαρτυρώντας γιά τόν Χριστό, ὅπως οἱ ἅγιοι μάρτυρες καί ὁμολογητές; Μήπως πρέπει νά διατρέξουμε ὅλη τήν κτίση κηρύττοντας τό Εὐαγγέλιο, ὅπως ὁ ἰδρυτής τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας μέγας ἀπόστολος Παῦλος;

Ὁ Κύριός μας γνωρίζει τὴν ἀδυναμία μας καὶ δὲν μᾶς ζητᾷ τόσα πολλά, δὲν μᾶς ζητᾷ ὅσα ἔκαναν οἱ ἅγιοι Πάντες, οἱ ὁποῖοι ὑπερέβησαν τὰ ἀνθρώπινα μέτρα καὶ ἔκαναν ἀκόμη καὶ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους νὰ ἐκπλαγοῦν ἀπὸ τὰ κατορθώματά τους. Γι' αὐτό καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς ὑπέδειξε στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο θὰ μπορέσουμε νὰ ἐπιτύχουμε αὐτὸν τὸν στόχο μας. Τί μᾶς εἶπε;

Μᾶς εἶπε πρῶτα νὰ κάνουμε τὸν ἀγῶνα τὸν ὁποῖο ἔχει ὀρίσει ὁ Θεός γιὰ τὸν καθένα μας μὲ ὑπομονή. «Δι' ὑπομονῆς», λέγει, «τρέχουμε τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα». Ὅποιον ἀγῶνα μᾶς καλεῖ κάθε φορά ὁ Θεός νὰ κάνουμε, δὲν θὰ πρέπει νὰ τὸν ἀρνούμεθα, δὲν θὰ πρέπει νὰ τὸν ἀποφεύγουμε, δὲν θὰ πρέπει νὰ δυσανασχετοῦμε γι' αὐτόν, ἀλλὰ νὰ τὸν κάνουμε δι' ὑπομονῆς, χωρὶς νὰ ἀντιδροῦμε, χωρὶς νὰ βιαζόμεθα νὰ τὸν ἐγκαταλείψουμε. «Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν», μᾶς βεβαιώνει καὶ πάλι ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Μὲ τὴν ὑπομονή σας θὰ κερδίσετε τὴν ψυχὴ σας.

Ἄν δέν παραπονούμεθα γιά τίς δυσκολίες καί τούς κόπους, ἀλλά ἀγωνιζόμεθα μέ ὑπομονή καί μέ ἐμπιστοσύνη σέ ὅ,τι ἐπιτρέπει ὁ Θεός νά ζήσουμε καί νά ἀντιμετωπίσουμε, θά ἔχουμε ἐκπληρώσει τό χρέος μας.

Τό δεύτερο, τό ὁποῖο μᾶς συνέστησε ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος, εἶναι τό νά ἔχουμε προσηλωμένο τό βλέμμα μας στόν Χριστό. Τί μᾶς λέγει; «Δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τόν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα ἀφορῶντες εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτήν Ἰησοῦν».

Όπου και εάν εύρισκόμεθα, όποιον άγώνα και εάν άγωνιζόμεθα, πρέπει να έχουμε τό βλέμμα μας στραμμένο στόν Χριστό. Δέν μπορεί να θέλουμε να φθάσουμε στόν Χριστό και να έλκύουν τό βλέμμα και τήν ψυχή μας άλλα πρόσωπα και άλλα πράγματα. Ό,τι και εάν κάνουμε, όπου και εάν εύρισκόμεθα, θά πρέπει να βλέπουμε άποκλειστικά και μόνο τόν Χριστό.

Και εάν έτσι βαδίζουμε και εάν έτσι άγωνιζόμεθα, μέ ύπομονή δηλαδή και άπόλυτη άφοσίωση στόν Χριστό, τότε και Έκεϊνος θά μάς άξιώσει να έπιτύχουμε τόν σκοπό τής ζωής μας και μέ τή χάρη του και τίς πρεσβεΐες τών άγίων Πάντων να γίνουμε και έμεΐς κληρονόμοι τής βασιλείας του.

[Για περισσότερες φωτογραφίες πατήστε εδώ](#)